

noget andet Ønske end at kunne give Tinget de nøjagtigst mulige Meddelelser om, hvorledes den foreliggende Situation paa Indførselsområdet er; men jeg kan ikke give mere end, hvad man officielt fra Administrationens og officielt fra Erhvervenes Side kan meddele.

Det ærede Medlem synes ikke at være klar over, at der for de Lande, som nu skal gaa over fra Krigstilstand til Fredstilstand, som skal gaa bort fra strammere Forholdsregler, end vi har haft herhjemme, som skal omdanne hele deres System, som i højere Grad, end vi har lært det at kende, har været et Tvangssystem, opstaar en Række Overgangsvanskeligheder, som gør, at Sagerne Behandling foregaar ret langsomt, og at det ikke er helt let for os at faa fuld Klarhed over, hvad den samlede Beslutning gaar ud paa. Der vil ofte foreligge Oplysninger fra en eller anden af disse Autoriteter om dens Stilling, som ikke svarer til, hvad en anden af de udenlandske Autoriteter mener; og først naar de samlede og overordnede Myndigheder i Udlandet endelig har truffet deres Afgørelse, foreligger for os det, vi kan bygge paa.

Det ærede Medlem siger, at han mener at have Krav paa, at man faar Rede paa, hvorledes Sagerne ligger. Ja, saa snart som det er muligt at tilvejebringe nogen Oplysning, vil den selvfølgelig komme frem. Men naar det ærede Medlem siger, at han ogsaa vil have Rede paa, hvad der bliver gjort, saa forbauser det mig dog, at det ærede Medlem ikke har i Erindringen, at der for Øjeblikket i London for at forhandle med Autoriteterne befinder sig en Landbrugsdelegation, udsendt efter Samraad med Regeringen og Landbruget, bestaaende af Landbrugets dertil udpegede Repræsentanter, Forstander Madsen-Mygdal og Forpagter Sonne, sammen med Étatsraad H. N. Andersen og Erræringsraadets Formand. Disse befinder sig i London for at virke for at tilvejebringe de bedst mulige Oplysninger om, hvorledes vor Stilling er med Hensyn til Indførsel, og for at opnaa de bedst mulige Vilkaar for os. Før der fra disse foreligger en Beretning, vil man ikke være i Stand til at give Oplysning. Jeg er nu i Stand til her i Dag at meddele, at Delegationen har anmeldt sin Tilbagekomst her til Danmark til Begyndelsen af næste Uge, men dog anmodet om ikke at komme ind paa Detailler vedrørende deres Rejses Resultater, før de er vendt tilbage hertil. Om hvorledes Sagerne staar, vil man altsaa, saa snart Landbrugsdelegationen er vendt tilbage, kunne vente at faa

Oplysninger, og da vil det ærede Medlem naturligvis ogsaa faa fuld Besked vedrørende Spørgsmaalet om Foderkagerne. Det er rigtigt, at der er offentliggjort Meddelelse om, at en amerikansk Autoritet har givet Licens for 50 000 Tons Foderkager, og at der arbejdes paa at faa disse ført hjem her til Landet. Men hvad dette virkelig betyder, vil det ikke være muligt at faa fuld Klarhed over, før vi har den endelige Beretning fra Landbrugsdelegationen; saa vil det ærede Medlem ogsaa komme til at se, at det er ganske uberettiget, naar han mener, at der ingen Interesse er for at føre Majs til Landet, idet Landbrugsdelegationen arbejder paa samme Maade for at faa ført Majs her til Landet, som den har arbejdet for at faa andre Varer ført til Landet. Det er jo dog saaledes, at det er Landbrugets egen Delegation, der er rejst over for at fremsætte Landbrugets Ønsker. Hvilket Resultat de har opnaaet for at faa tilført baade Majs og Foderkager, vil man altsaa erfare, naar de er vendt tilbage.

Jeg har ment at maatte sige overfor de marge Rygter, som svirrer gennem Landet om Indførselsmuligheder, at disse forhaabentlig er et Vidnesbyrd om, at Værernes Pressen paa for at komme ud af det Land, hvor de er til Stede i overflødig Mængde, og ind i det Land, hvor der er Mangel paa dem, nu ogsaa i nogen Grad er Tegn til, at der kan naas et ogsaa for os gunstigt Resultat. Men jeg har tillige bestemt advaret imod, at man byggede paa ardet end Kendsgerninger, naar man vil indrette sin Ernæringspolitik, thi det vilde være forkasteligt, hvis man stillede frem for det danske Landbrug, før man vidste fuld Besked, Udsigt, som maaske ikke helt kom til at svare til de Forventninger, som en eller anden har gjort sig paa Grund af de i Landet svirrende Rygter, og om dette medførte, at man fra Landbrugets Side disponerede anderledes og mindre forsigtigt, end man vilde have gjort paa Kendsgerningernes faste Grundlag. Det vilde være højst beklægeligt, hvis en saadan Disposition fra Landbruget kom til at medføre, at vi paa et senere Tidspunkt af vort Høstaar kom til at staa overfor Mangel; og jeg vil da hellere have Ansvaret for at have tilraadet Forsigtighed i dette Forhold end have haft Ansvaret for at staa og appellere til en fuldkommen Optimisme og paa den Maade maaske lede Landet ind i Ernæringsvanskeligheder, som endnu kan forestaa.

Jeg skal med Hensyn til dette pege paa den Kendsgerning, som man vil blive